

πάθη μένουσιν ἀγαλίνωτα. Καὶ τὸ μὲν ἐν εἶναι ἔμφυτον, τὸ δὲ ἄλλο ἀποκτᾶται διὰ τῆς πείρας. Ἰπποκείμενοι ἐκ φύσεως εἰς τοὺς ἀνδρας ἐννοοῦσι τὴν ἀνάγκην νὰ κατασταθῶσιν αὐταὶ κύριαι, ὅπως οὐδὲν ἐμποδίζει τὰς ἐρέξεις αὐτῶν.

Ἐν τούτοις ποία ἡ τύχη τῶν βασιλίδων τούτων; Ἐπιθυμοῦσαι νὰ βασιλεύωσιν οὐδὲν ἄλλο ἔχουσι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των ἢ μόνον τὸ κάλλος αὐτῶν. Καὶ ἐνόσω μὲν εἰσὶ νέαι τρέχουσι κατόπιν πάσης ματαίας ἡδονῆς καὶ δόξης, προσπαθοῦσαι ν' αὐξήσωσι τὰς κατακτήσεις αὐτῶν, εἰς αἷ φαντάζονται ὅτι θέλουσιν, εὖρει εὐτυχίαν. Καὶ ἐὰν μὲν ἀπεσύραντο ἐγκαίρως, ἤθελεν εἶσθαι θρίαμβος σοφίης δι' αὐτάς· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐπιστήμη ἐπίσης δύσκολος πρὸς τὰς ὡραίας καὶ πρὸς τοὺς δυνατοὺς τῆς γῆς. Αἱ ὡραῖαι, καθὼς οἱ τύραννοι, καταθλιβόμεναι ἐκ τοῦ γήρατος καὶ ἄνευ φίλων μισοῦσι τὴν ἡσυχίαν καὶ φοβοῦνται νὰ μείνωσι μόναι.

Αἱ γυναῖκες τρέχουσι κατόπιν τῆς ἡδονῆς ὡς τὰ παιδία κατόπιν πτηνοῦ. Καὶ τοὶ δὲ βλέπουσιν αὐτὴν πάντοτε ἔμπροσθέν των, δὲν δύνανται νὰ κατακτήσωσιν αὐτήν.

Ἡ γυνὴ ἢ ἔχουσα πείραν μεταχειρίζεται τοὺς ἀνδρας ὡς πεσσοὺς (σκάκους)· δὲν προσκολλάται ποτὲ εἰς ἓνα χωρὶς νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν ἄλλον τινά, ἐπιφυλαττομένη νὰ ἐκλέξη ἐκεῖνον ὅστις τῇ παρέχει περισσοτέρας ὠφελείας.

Ἐκάστη τῶν γυναικῶν παρχωρεῖ εἰς ἄλλην ἐν προνόμιον περὶ οὐ οὐδόλως φροντίζει, δηλαδὴ τὴν φρόνησιν, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ ἐγγίξη τὴν ὡραιότητά της. Καθ' ἣν στιγμήν ὁ Πάρις ἐπρόσφερεν εἰς τὴν Ἀφροδίτην τὸ μήλον, αὕτη ὠμολόγει ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ ἦτο πολὺ ἐκείνης σοφωτέρα.

Ἐν μιᾷ στιγμῇ δύο γυναῖκες γίνονται φίλαι ἐπιστήθια, ἀρκεῖ ἡ φιλία των νὰ ἦναι πρὸς βλάβην τρίτης. Συμμαχοῦσι μεταξὺ των ὡς ποτὲ οἱ βασιλεῖς τῶν ἀρχαίων χρόνων, οἵτινες ἐθυσίαζον δυστυχές τι ζῶον ὡς ἀπαρχὴν τῆς συμμαχίας των· αὐτῶν δύο γυναῖκες ἀφοῦ σπαράξωσι τὴν ὑπόληψιν τρίτης, συμμαχοῦσι διὰ δεσμῶν ἄκρας φιλίας.

Εἰς τὰς γυναῖκας ἀρέσκουσι μᾶλλον αἱ τραγωδίαὶ ἢ αἱ κωμωδίαὶ, καὶ ἰδοὺ διατί. Εἰς τὰς τραγωδίας τὸ ὡραῖον φύλον ἀποθεοῦται καὶ λατρεύεται, ἐνῶ εἰς τὰς κωμωδίας ἐκτίθενται τὰ γελοῖα αὐτῶν.

Ὅστις θέλει νὰ τεθῆ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ Ἰμεναίου δὲν πρέπει ν' ἀποβλέπη εἰς κάλλος. Ὁ στέφανος τῶν ἀνθέων, ἅτινα τὸ πρῶν στολίζει τὴν κεφαλὴν τῆς βοσκῆς, τὸ ἐσπέρας μακραινόνται.

Εὐτυχὴς ὁ ἀνὴρ ὅστις εὕρισκει γυναῖκα χωρὶς ἰδιοτροπίας, ἥτις τὸν θέλγει διὰ τῶν ἀρετῶν της, ποτὲ δὲ δὲν εἶναι εὐχαριστημένη ὅσον ὅταν ὑπακούῃ εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 15, 1865.

Πολλὰ καὶ διάφορα νομοσχέδια ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν, μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1856 ἔτους, ἔσοδα μὲν σημειῶν δρ. 26,650,000, ἔξοδα δὲ 29,678,000· τὸ ἔλλειμμα ἄρα ἀναγκάζει εἰς δρ. 3,028,000. Ἀλλ' ἐκ τῶν νομοσχεδίων εἶναι τάχα πάντα ἀναγκαῖα; Ἡ Ἑλλὰς ἔχει τόσους νόμους, ὅσους ἴσως οὔτε ἀπρηχαιομένον κράτος. Οἱ ὑπουργοὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῶσι τὸ τοῦ Γακῆτου εἰπόντος ὅτι « διεφθαρμένη εἶναι ἡ πολιτεία ἐν ἣ κατασκευάζονται πολλοὶ νόμοι.» *Corruptissima republica ubi plurimæ leggis.*

Κλέπτει ἢ ληστὰ εἰσέβαλον πρὸ τινῶν ἡμερῶν τὴν 8 ὥραν τῆς νυκτὸς εἰς Σεπόλια, ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἠθέλησαν νὰ ληστεύσωσιν οἰκίαν τινά· εὐρόντες ὅμως ἀντίστασιν ἀνεχώρησαν. Λέγεται δὲ ὅτι καὶ ἄλλη συμμορία ληστῶν πολυἀριθμὸς εἰσέβαλεν εἰς Βάλταν.

Ἡμέρας δὲ τινὰς μετὰ τὸ τόλμημα τοῦτο, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ περιωνύμου Κίτσου ἄλλη τις πράξις αἰματηρά. Ἰσραεὶς τις, ἔχων συνήθως συνεννοήσεις μετὰ τῶν ληστῶν, ἐπιθυμίαν ἐπεθύμησε νὰ κερδήσῃ τὸ βερὺ τίμημα τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη ἡ ἐξουσία εἰς τὸν φονεύοντα τὸν ληστὴν τοῦτον· διὸ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν εἶπεν ὅτι ἐσκόπει νὰ ἀπατήσῃ τέσσαρας ξένους ἐμπόρους πλουσίους, καὶ ἐξερχόμενος μετ' αὐτῶν εἰς κυνήγιον νὰ τοὺς ρίψῃ εἰς τὰ δίκτυα τῶν ληστῶν. Καὶ ὁ μὲν Κίτσος συνήνεσεν, ὁ δὲ Ἰσραεὺς, συνεννοηθεὶς μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, παρέλαβε τέσσαρας στρατιώτας μετημφισμμένους καὶ ἀπῆλθεν. Ὁ Κίτσος ὅμως, ὅστις καὶ αὐτὸς ἔχων συνεννοήσεις μετὰ τῆς πρωτευούσης μανθάνει ἀκριβῶς τὰ γινόμενα, εἰδοποιηθεὶς περὶ τοῦ στρατηγήματος, κατέσχε τὴν ἄμαξαν τὴν φέρουσαν τὸν Ἰσραεὺ καὶ τοὺς ὑποτιθεμένους κυνηγοὺς, καὶ ἀμέσως ἐκρεοῦργησε τὸν πωγωνοφόρον προδότην. Εὐθὺς τὰ περίεξ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἔδραμον εἰς καταδίωξιν τῶν ληστῶν, καὶ τρέχουσι, νομιζόμεν, μέχρι τοῦδε· τρέχουσι ὅμως ὡς ὁ ἱζίων κατόπιν καπνοῦ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων νομοσχεδίων ἅτινα ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπάρχει καὶ ἐν ἐπιβάλλον φόρον πρὸς διατήρησιν τῆς διαζυγίας καὶ θαλάσσης συγκοινωνίας. Εἶναι δὲ ὁ φόρος οὗτος ὁ ἐξῆς· α) ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς· β) πέντε λεπτὰ ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων, εἴκοσιν ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων, καὶ δέκα ἐπὶ τῶν ὄνων· γ) πέντε λεπτὰ τὴν ὁκτῶν ἐπὶ τῆς ζαχά-

ρειως, κερφὲ καὶ ὀριζίου· καὶ δ) δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὰ ὑφάσματα τελῶν, ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε προσωπικῆς ἐργασίας. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐγένοντο πολλά καὶ μακρὰ συζητήσεις, τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀγωνιζομένης νὰ ὑπερισχύσῃ, ὅπως πέσῃ τὸ ὑπουργεῖον. Ἐπὶ τέλος ψηφοφορηθείσης τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου τὸ ἐσπέρας τῆς 43 τοῦ μεσοῦντος ὑπερίσχυσε ἡ ἀντιπολίτευσις δι' ἑξὶ ψήφων. Τὸ ὑπουργεῖον παρητήθη, προσεκλήθη δὲ παρὰ τοῦ Βασιλέως ὁ Κ. Δ. Βούλγαρης ἕνα συγκροτήθη ὑπουργεῖον· ἀγνοεῖται ὅμως ἔτι ἡ ἀπάντησις αὐτοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΔΥΣΤΥΧΗ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΑ. Παράδοξον εἶναι τῆ ἀληθείᾳ πόσον σπανίως οἱ ἐξοχοὶ νέες τυγχάνουσιν οἰκιακῆς ἀναπαύσεως. Προκειμένου νὰ φέρωμεν παραδείγματα, περιοριζόμεθα εἰς τὰ ἀκόλουθα, ἀφίνοντες ἄλλοις νὰ συμπληρώσωσι τὸν κατάλογον. Ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ δάντη τοῦ ἐξορίστου, ὅστις ἐγκαταλιπὼν τὴν σύζυγον αὐτοῦ δὲν ἐπεθύμησε νὰ ἴδῃ ταύτην πλέον. Τὸν Τάσσον ἀπαντῶμεν ἄνευ συζύγου· τὸν Πετράρχην ὡσαύτως, καὶ τὸν Ἀρίστον δὲ αὐτόν. Βλέπομεν τὸν Μίλτωνν τρεῖς νομφρεθέντα, ἀλλ' ἅπαξ μόνον ἀληθοῦς οἰκιακῆς παραμυθίας τυγχόντας· τὸν Dryden συζευθέντα, ὡς τὸν Addison, τίτλη μόνον καὶ διχονοίει. Ὁ Young ζῆ μόνος μέχρι πενήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα· ὁ γάμος τοῦ Swift δὲν εἶναι γάμος· οἱ γάμοι τοῦ Sterne, Churchill, Byron, Coleridge κτλ. ἀπέδησαν δυστυχέστατοι. Ἀκολούθως παρουσιάζεται συμμορία ἀγάμων, Herrick, Cowley, Pope, Thompson, Prior, Gay, Shewstone, Gray, Akenside, Goldsmith, Collin, καὶ ἀγνωστον ὅποσοι ἄλλοι τῶν ἐπισημοτέρων Ἀγγλοῦν ποιητῶν κτλ. Ὁ Johnson εἶχε σύζυγον, ἧς ἤρατο ἐγκαρδίως, ἀλλὰ γρήγορα ἀπώλεσεν αὐτήν. Ταῦτα ἀρκοῦσιν ἵνα κάμωσι τὰς γυναῖκας νὰ τρέμωσιν ἐνώπιον τῆς ἰδέας τοῦ νὰ συζευθῶσι μεγαλόνοος, ἢ νὰ

πυράξωσι τοιοῦτους. Διαιτρήχοντες δὲ τὰς βιογραφίας τῶν φιλοσόφων μαθητῶμεν ὅτι ὁ Bacon, ὡς καὶ ὁ ἐξοχος ἀντίπαλος αὐτοῦ, ὁ Loke, ἐλιγίστης ἀναπαύσεως ἀπέλαυε, καὶ ὁμιλῶν περὶ τῆς συντροφου τοῦ ἐκφράζεται ἀποδοκιμαστικῶς « ἐνεκα σοβαρῶν τινῶν αἰτιῶν », ὡς λέγει. Οἱ μεταφυσικοὶ Hobbes, Locke, Bentham, Butler, εἰσὶ τοσοῦτον μονάτονοι, ὅσοι ὁ Spinoza καὶ Kant. Ὁ ἀγαθὸς φιλόσοφος Hume μᾶς ὀδηγεῖ εἰς τοὺς ἄλλους ὡσαύτως ἀγάμους ἐξόχους ἱστορικοὺς, τὸν Gibbon καὶ Macaulay. Ὁ Hoøker προσεπάθει νὰ κολακεύσῃ γυναῖκα δύστροπον. Ὁ Chillingworth ἐτελεύτησεν ἀγαθός, ὁ Hammond Leighton καὶ ὁ Barron ὡσαύτως. Ὅμιλοῦμεν μόνον περὶ τῶν ἐξόχων Ἀγγλοῦν· ἄλλως ὁ κατάλογος ἠδύνατο κατὰ πολὺ νὰ αὐξήθῃ προσθέσει τῶν τε μεγάλων νοῶν τῶν ἄλλων χωρῶν ὡς καὶ τῶν ὀνομάτων μοναρχῶν καὶ στρατηγῶν.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ).

X. Δ. X.

*Λύσις τοῦ ἐν τῷ 373 φυλλαδίου αἰγίγματος
καὶ τοῦ γρίφου.*

Θεμιστοκλῆς. — Θέμις. — Μῦς. — Κλείς.

Ἑρμῆς ἦν υἱὸς Μαιίας.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Τὸ πρῶτον μέρος σχετίζεται, τὸ δεύτερον φωτίζει.
Τὸ ὅλον κολαζόμενον ἔς τὸν ἕρην ὀλοοῦται.

K. Π. Γ.

ΓΡΙΦΟΣ.

κτα